

בש"פ 7680/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7680/20

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד מיום 3.11.2020 בעמ"ת
4562-11-20 שניתנה על ידי כבוד השופטת ד' מרשק
מרום

בשם המבקש: עו"ד צחי רז

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, מיום 3.11.2020, בעמ"ת 4562-11-20 (השופטת ד' מרשק מרום), שבה הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים, וזאת חלף החלטת בית משפט השלום בראשון-לציון, מיום 1.11.2020, במ"ת 29475-08-20 (השופטת ז' דיבון סגל), שבגדרה הורה בית משפט השלום על שחרור המבקש לחלופת מעצר טיפולית.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, הכולל שלושה אישומים בגין ביצוע עבירות של איומים וגרימת חבלה של ממש כלפי בת-זוגו-המתלוננת, היא גם אם ילדו. לאחר הגשת כתב האישום נעצר המבקש עד תום ההליכים. עם התקדמות ההליכים הוגשו מספר תסקירים מאת שירות המבחן, שבמסגרתם עלתה האפשרות לשחרורו של המבקש לחלופת מעצר במסגרת טיפולית.

3. ביום 1.11.2020 הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש ממעצר והשמתו במסגרת הטיפולית 'בית נועם' באשקלון, תוך שנקבע כי המבקש לא יצא מהמקום אלא בהיתר מפורש. כמו כן נקבע כי תתאפשר יציאתו לחופשות, אולם זאת לדירה בקרית מלאכי, ולא לדירה המשותפת לו ולבת-זוגו בראשון-לציון.

4. על החלטה זו הוגש ערר, שנתקבל על-ידי בית המשפט המחוזי ביום 3.11.2020. תחילה, עמד בית המשפט המחוזי על כך שאמנם על-פי התסקירים סיכויי השיקום של המבקש טובים. ואולם, נקבע כי נוכח הנסיבות החמורות של ביצוע העבירות המיוחסות למבקש; נוכח עברו הפלילי, הקשור גם הוא בהתנהגות אלימה מצדו; נוכח הבהלה שחוותה בת-זוגו והחשש שהוא מעורר בה; ונוכח העובדה ש'בית נועם' נמצא במרחק נסיעה של חצי שעה בלבד מבת-זוגו, ושאיננו מקום סגור – הרי שאין במתווה חלופת המעצר המוצע כדי לתת מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהמבקש. כמו כן, הוער כי "ככל שתוצע חלופה טיפולית הרמטית ומרוחקת יותר (באם זו קיימת) או במידה והמשיב (המבקש – נ' ס') יעבור לפחות קבוצה טיפולית ראשונית במהלך מעצרו, ניתן יהיה לבחון חלופת מעצר טיפולית גם במסגרת התיק העיקרי".

מכאן הבקשה שלפני.

5. המבקש סבור כי שגה בית המשפט המחוזי בהחלטתו. לשיטתו, על פי התסקיר האחרון שהוגש, הוא נמצא בעל מוטיבציה גבוהה לעבור טיפול, וכי שיקומו עדיף עשרות מונים על כליאתו, שעלולה להביא בסופו של יום אך להחרפת מסוכנותו לכשישתחרר. כן הודגש כי מעצרו הקודם, ממנו שוחרר בשנת 2015, היה אמנם קשור בעבירות אלימות, אך מדובר היה באלימות במקום העבודה ולא במשפחה. ממילא, כך נטען, מאז ששוחרר מאותו מאסר הוא מנהל אורח חיים יציב, ורק לאחרונה, כשעברו הוא ובת-זוגו לגור יחד, החלו חיכוכים ומריבות שהובילו לאירועים מושא ההליכים דנן. כמו כן, בכל הנוגע להתאמתו של 'בית נועם' כחלופת מעצר, טוען המבקש כי זהו המקום היחיד בארץ שמספק מענה טיפולי לגברים אלימים, וכי אין כל רבותא בעובדה שניתן לצאת ממנו לחופשות, שכן כך הוא הדבר גם לגבי מקומות סגורים.

6. לאחר שעיינתי בהחלטות בית המשפט השלום ובית המשפט המחוזי, ובבקשת הרשות לערור, באתי לכלל מסקנה כי דינה הבקשה להידחות, וזאת מבלי להיזקק לתשובה מאת המשיבה. הלכה פסוקה היא שרשות להגיש ערר לפיסעוף 53(א1) לחוקסדרה הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, תינתן במקרים חריגים בלבד, כאשר עלה בידי המבקש להצביע על שאלה משפטיות עקרוניות החורגות מנסיבות העניין הנדון, או על נסיבות מיוחדות שיש בהן כדי להצדיק התערבות בגלגול שליש' (ראו למשל: בש"פ 3977/20 אבוסווין' מדינת ישראל, פסקה 4 (23.6.2020)).

7. בית המשפט המחוזי נתן דעתו על מכלול ההיבטים הצריכים לעניין – הנסיבות החמורות של האירועים המתוארים בכתב האישום מזה; ותסקירי שירות המבחן המעידים על התאמתו של המבקש להליך טיפולי, מזה – ומצא כי אין בחלופה המוצעת כדי ליתן מענה מספק למסוכנות הנשקפת מן המבקש. לצד קביעה זו, הותיר כאמור בית המשפט המחוזי פתח לבחינת חלופת מעצר בהמשך, במהלך הדיון בתיק העיקרי, ככל שיהיה בה כדי להתמודד עם מסוכנותו של המבקש. האיזון שנעשה בין השיקולים השונים מקובל עלי – ולא מצאתי כי נפל פגם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, שיש בו כדי להצדיק את התערבותי.

8. אשר על כן, הבקשה - נדחית.

ניתנה היום, כ"א בחשון התשפ"א (8.11.2020).

ש ו פ ט
